Festivitats - La Immaculada Concepció

Per DavidG el dl., 02/12/2024 - 00:00

Gn 3, 9-15. 20
Ef 1, 3-6. 11-12.
Lc 1, 26-38

Tot a l'espera de l'infant de Déu que ha de portar la pau al cor de tots i cadascú, la festa de la Immaculada ens proposa una mirada sobre la mare d'aquest infant. Es la mare la que ens el presentarà i, si li demanem, ens el deixarà tenir-lo en braços per un instant. Un instant que tant de bo esdevingui un per sempre.

Mirem la mare i diem que ella va ser estada digne per al fill de Déu. Déu la va preservar de tota màcula des del principi. I, pel fet de ser immaculada, també nosaltres podem ser dignes d'acollir la Vida, ja que Déu ens ho concedeix, perquè ella li ho demana.

Quina és la màcula o les màcules de les que Maria va ser preservada? En què consisteix aquesta pulcritud amorosa de la que volem ser també partícips?

Considerem els savis d'orient que cerquen el rei dels jueus que acaba de néixer. L'alegria immensa que els fa entendre que l'han trobat és veure l'estel que senyala el nen, amb la seva mare, embolcallat en una menjadora. El racó de l'estable on es posa l'herba pel bestiar no és precisament el lloc més higiènic per acollir un nadó. No és recomanable infantar un ésser tan delicat entre els animals avesats a la intempèrie. Tan sols la presència de Maria sembla fer d'aquell lloc una estada digne per al Fill de Déu.

Considerem també el centurió encarregat de la crucifixió de Jesús. Contemplant el que supervisa se n'adona que realment aquell era el fill de Déu. La creu era el lloc on es revela la seva majestat, la seu digne per aquell que és l'ofrena definitiva d'amor de Déu per nosaltres. Com a l'establia, tampoc associem la creu a una puresa immaculada. Tan sols la presència de Maria, amb altres dones i Joan, faran d'aquell patíbul una patena del cos de Crist.

Considerant la dignitat del pessebre i la de la creu, entenem millor quines son les màcules de les que va ser preservada Maria. Entenem per què ella el va poder acollir en els seus braços i com nosaltres també ens hi podem disposar per gràcia de Déu.

Què és el que ens taca i ens priva d'acollir Jesús a casa nostra? No és altra cosa que la manca de fe, d'esperança i de caritat.

Així ens ho fa saber el relat d'Adam i Eva que, volent més i més, empastifen la confiança que el Pare ha posat en ells. Els qui ja disposaven del que calia per a ser feliços, acaben sentint-se nus i amagant-se del qui els va crear. Eludeixen la seva responsabilitat i culpen l'altre, tacant també el vincle que els feia fills del Pare i més que germans. L'esperança en l'avenir també esdevé tocada i la incertesa acompanyarà des d'aleshores al gènere humà.

Dels primers pares venim i en aquell relat quedaríem condemnats, sinó fos que en Maria la història comença a canviar. Ella es va obrir a la plenitud de la gràcia de Déu, i va deixar que l'Esperit Sant la cobrís amb la seva ombra per néixer el nou Adam, Jesús. No és per l'acció d'un home que Maria és fecundada, sinó per la força de Déu que ho fa tot possible, com també succeí amb la seva parenta Isabel.

El que taca és no confiar en què la gràcia de Déu pot satisfer el més íntim desig. El que treu la dignitat és no acollir la seva proximitat al cor i deixar que el seu amor canviï la manera de tractar-nos. La veritable màcula al nostre ull és la que ens fa veure l'instant següent com una amenaça més que una oportunitat.

Que Maria segueixi ajudant-nos, intercedint per nosaltres, que ens ajudi a preparar amb dignitat pulcre al seu naixement al nostre cor, que ens faci restar dignament al peu de la creu quan arribi l'ocasió, que generi comunitat fraterna entre els que ens reconeixem plenament humans en Crist. Que es faci en nosaltres la seva paraula.

ETIQUETES
MÀCULA PESSEBRE CREU